

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/825 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 30. svibnja 2018.

o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1036 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije i Uredbe (EU) 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Zajednička pravila o zaštiti od dampinškog i subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Unije sadržana su u uredbama Europskog parlamenta i Vijeća (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ i (EU) 2016/1037 ⁽³⁾ (dalje u tekstu zajednički se nazivaju „Uredbe“). Uredbe su prvobitno donesene 1968. te su zadnji put značajno izmijenjene 1996. nakon završetka Urugvajске runde u okviru Općeg sporazuma o carinama i trgovini (GATT). S obzirom na to da je od 1996. donesen niz izmjena Uredaba, zakonodavci su radi jasnoće i racionalnosti odlučili kodificirati Uredbe.
- (2) Iako su Uredbe mijenjane i kodificirane, nije bilo temeljitog preispitivanja njihova funkcioniranja. Komisija je pokrenula preispitivanje Uredaba, između ostalog, kako bi se u njima bolje odrazile potrebe poduzeća na početku 21. stoljeća.
- (3) Slijedom tog preispitivanja određene odredbe Uredaba trebalo bi izmijeniti radi poboljšanja transparentnost i predvidljivost, osiguranja učinkovitih mjera za borbu protiv odmazde trećih zemalja, poboljšanja učinkovitosti i provedbe te optimiziranja revizijske prakse. Osim toga, određene prakse koje su se posljednjih godina primjenjivale u kontekstu antidampinških ispitnih postupaka i ispitnih postupaka u pogledu kompenzacijskih pristojbi trebalo bi uključiti u Uredbe.
- (4) Kako bi se poboljšala transparentnost i predvidljivost antidampinških ispitnih postupaka i ispitnih postupaka u pogledu kompenzacijskih pristojbi, stranke koje će biti pogođene uvođenjem privremenih antidampinških i kompenzacijskih mjera, posebno uvoznike, trebalo bi upoznati s predstojećim uvođenjem takvih mjera. Osim toga, kod ispitnih postupaka kod kojih nije primjereno uvoditi privremene mjere poželjno je da su stranke dovoljno unaprijed obaviještene o tom neuvođenju. Kako bi se ograničio rizik od bitnog povećanja uvoza

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (SL C 443, 22.12.2017., str. 934.) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 16. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 29. svibnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 176, 30.6.2016., str. 21.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 176, 30.6.2016., str. 55.).

tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja, Komisija bi trebala evidentirati uvoz kad je to moguće. Ako se predviđa evidentiranje uvoza tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja, potrebno je uzeti u obzir da je za to potrebna prognostička analiza s time povezanih rizika kao i vjerojatnost da bi se tim okolnostima potkopali korektivni učinci mjera. Nadalje, Komisija bi trebala prikupiti dodatne statističke informacije na razini Integrirane tarife Europske unije (TARIC) kako bi se osigurala primjerena činjenična osnova analize uvoza. Ako evidentiranje nije moguće, a tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja dođe do daljnjeg bitnog povećanja uvoza, Komisija bi tu dodatnu štetu trebala uračunati u maržu štete.

- (5) Prije uvođenja privremenih mjera izvoznicima ili proizvođačima trebalo bi omogućiti kratko razdoblje kako bi provjerili izračun svoje pojedinačne dampinške marže ili iznosa subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere i marže dostatne da se ukloni šteta. Pogreške u izračunu onda bi se mogle ispraviti prije uvođenja mjera.
- (6) Kako bi se osiguralo da mjere za borbu protiv odmazde budu učinkovite, proizvođači Unije trebali bi se moći osloniti na Uredbe bez straha od odmazde trećih zemalja. Postojećim odredbama u posebnim okolnostima predviđa se pokretanje ispitnog postupka i kada nije zaprimljena pritužba ako postoje dostatni dokazi o dumpingu ili subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere te o šteti i uzročno-posljedičnoj vezi. U takve posebne okolnosti trebalo bi uključiti prijetnju odmazde trećih zemalja.
- (7) Ako ispitni postupak nije pokrenut na temelju pritužbe, Komisija bi od proizvođača Unije trebala zatražiti dostavljanje informacija nužnih za nastavak ispitnog postupka, kako bi se osiguralo da je dostupno dovoljno podataka za provođenje ispitnog postupka u slučaju prijetnji odmazdom od trećih zemalja.
- (8) Treće zemlje sve se više upliću u trgovinu sirovinama s ciljem zadržavanja sirovina u tim zemljama u korist domaćih daljnjih korisnika, na primjer nametanjem izvoznih poreza ili primjenjivanjem sustava dvostrukih cijena. Takvim uplitanjima stvaraju se dodatni poremećaji u trgovini. Rezultat su troškovi sirovina koji ne odražavaju djelovanje normalnih tržišnih sila ponude i potražnje za dotičnom sirovinom. Rezultat je da proizvođači Unije nisu pogođeni samo dumpingom, već i dodatnim poremećajima u trgovini, u usporedbi s daljnjim proizvođačima iz trećih zemalja koji sudjeluju u takvim praksama. Radi odgovarajuće zaštite trgovine, pri utvrđivanju razine pristojbi koje treba uvesti, trebalo bi voditi računa o tim poremećajima.
- (9) Komisija bi trebala provjeriti postoje li ti poremećaji u vezi sa sirovinama na osnovi zaprimljene pritužbe i baze podataka „Inventar izvoznih ograničenja u vezi s industrijskim sirovinama” Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) ili bilo kojih drugih OECD-ovih baza podataka kojima se zamjenjuje ta baza podataka i utvrđuju poremećaji u vezi sa sirovinama.
- (10) Unutar Unije subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere u načelu su zabranjene u skladu s člankom 107. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Stoga se subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, koje su odobrile treće zemlje, osobito remeti trgovina. Iznos državne pomoći koji odobrava Komisija s vremenom je postojano smanjen. Pri utvrđivanju razine kompenzacijskih mjera u načelu više nije moguće primjenjivati pravilo niže pristojbe.
- (11) U slučajevima u kojima se mjere ne produljuju nakon završetka ispitnog postupka revizije zbog isteka mjere zato što nije utvrđeno da su uvjeti potrebni za nastavak postojali tijekom ispitnog postupka, pristojbe naplaćene tijekom ispitnog postupka za robu koja je ocarinjena trebalo bi nadoknaditi uvoznicima.
- (12) Komisija bi prema potrebi trebala pokrenuti privremene revizije u onim slučajevima u kojima se industrija Unije suočava s povećanim troškovima zbog viših socijalnih i okolišnih normi. Nadalje, Komisija bi također trebala pokrenuti privremene revizije u slučajevima u kojima je u zemljama izvoznicama došlo do promjena okolnosti u odnosu na socijalne i okolišne norme. Primjerice, ako se zemlja na koju se primjenjuju mjere povuče iz multilateralnih sporazuma o zaštiti okoliša kojih je Unija stranka i njihovih protokola ili iz konvencija Međunarodne organizacije rada (ILO) popisanih u Prilogu I.a ovoj Uredbi, ispitni postupak tijekom privremene revizije može dovesti do povlačenja prihvaćanja preuzetih obveza. Opseg revizije ovisio bi o točnoj prirodi promjene. Takve bi se privremene revizije mogle pokrenuti i po službenoj dužnosti.
- (13) Komisija može donijeti mišljenja o tumačenju kojima se mogućim zainteresiranim strankama pružaju opće smjernice o primjeni Uredaba. U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda Europske unije takva mišljenja nisu pravno obvezujuća te se njima ne izmjenjuju prisilne norme prava Unije. Komisija takva mišljenja primjenjuje

na osnovi općih načela jednakog postupanja i opravdanih očekivanja ali se njihovim donošenjem ona ne može odreći diskrecijskog prava koje ima u području zajedničke trgovinske politike. Prije donošenja takvih mišljenja Komisija bi trebala provesti savjetovanja u skladu s člankom 11. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). Parlament i Vijeće također mogu izraziti svoje mišljenje.

- (14) Industriju Unije ne bi više trebalo određivati upućivanjem na početne pragove utvrđene u Uredbama.
- (15) Komisija bi svim zainteresiranim stranama trebala osigurati najbolji mogući pristup podacima uspostavljenim informacijskog sustava kojim se zainteresirane stranke obavješćuje kada se novi podaci koji nisu povjerljive prirode dodaju u spise o ispitnim postupcima i stavljanjem na raspolaganje takvih informacija svim zainteresiranim strankama putem internetske platforme.
- (16) U početnim ispitnim postupcima u kojima se otkrije da je dampinška marža ili iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere bilo niži od *de minimis* pragova, trebalo bi smjesta okončati ispitni postupak u vezi s dotičnim izvoznicima i ti izvoznici neće biti predmetom naknadnih ispitnih postupaka revizije.
- (17) Komisija bi trebala prihvatiti ponudu za preuzetu obvezu samo ako se na osnovi prognostičke analize uvjeri da se njome učinkovito uklanja štetni učinak dampainga.
- (18) Ako postoje uvjeti za pokretanje ispitnog postupka za sprečavanje izbjegavanja mjera, uvezena roba bi u svim slučajevima trebala biti predmet evidentiranja.
- (19) Iskustvo u ispitnim postupcima za sprečavanje izbjegavanja mjera pokazalo je da su proizvođači dotičnog proizvoda ponekad, iako se ne služe praksama izbjegavanja mjera, povezani s proizvođačem na kojeg se primjenjuju izvorne mjere. U takvim slučajevima proizvođačima se ne bi smjelo odbijati izuzeće samo zbog toga što su povezani s proizvođačem na kojeg se primjenjuju izvorne mjere. Stoga bi trebalo ukloniti uvjet da proizvođači dotičnog proizvoda, da bi bili izuzeti od evidentiranja ili proširenih pristojbi, ne bi smjeli biti povezani ni s jednim od proizvođača na koje se primjenjuju izvorne mjere. Uz to, ako se praksa izbjegavanja mjera događa u Uniji, činjenica da su uvoznici povezani s proizvođačima na koje se primjenjuju mjere ne bi trebala biti odlučujuća kad se utvrđuje može li se uvozniku odobriti izuzeće.
- (20) Kada je broj proizvođača Unije toliko velik da se mora pribjeći uzorkovanju, trebalo bi izabrati uzorak proizvođača među svim proizvođačima Unije, a ne samo među onima koji podnose pritužbu.
- (21) U slučajevima poremećaja u vezi sa sirovinama kako je utvrđeno u članku 7. stavku 2.a Uredbe (EU) 2016/1036, kako je izmijenjen ovom Uredbom, Komisija bi trebala provesti ispitivanje interesa Unije kako je navedeno u članku 7. stavku 2.b te Uredbe. Ako pri utvrđivanju razine pristojbi na temelju članka 7. te Uredbe Komisija odluči primijeniti članak 7. stavak 2. te Uredbe, Komisija bi trebala provesti ispitivanje interesa Unije u skladu s člankom 21. te Uredbe na osnovi mjera utvrđenih na temelju članka 7. stavka 2.
- (22) Pri primjeni ispitivanja interesa Unije mogućnost iznošenja primjedaba trebala bi se pružiti svim proizvođačima Unije, a ne samo onima koji su podnijeli pritužbu.
- (23) U godišnjem izvješću Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o njezinoj provedbi Uredaba predviđa se redovito i pravovremeno praćenje instrumenata trgovinske zaštite. O tom izvješću trebalo bi razmijeniti mišljenja u Europskom parlamentu, a takvom razmjenom trebalo bi ujedno obuhvatiti funkcioniranje instrumenata trgovinske zaštite. Vijeće bi trebalo moći prisustvovati takvoj razmjeni.
- (24) Komisija bi trebala proširiti primjenu i naplatu antidampinških i kompenzacijskih pristojbi na epikontinentalan pojas države članice ili isključiv gospodarski pojas koji je na temelju Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora (UNCLOS) proglasila država članica pod uvjetom da se proizvod podložan mjerama upotrebljava u jednom od tih dvaju mjesta s namjerom istraživanja ili iskorištavanja neživih prirodnih resursa morskog dna i morskog podzemlja ili radi proizvodnje energije iz vode, struja i vjetrova te pod uvjetom da se proizvod podložan mjerama tamo troši u znatnim količinama. Namjeru da se primjena na taj način proširi trebalo bi navesti u obavijesti o pokretanju postupka te bi je u zahtjevu trebalo potkrijepiti dostatnim dokazima. Kako bi se osigurali jednoobrazni uvjeti za

provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje aranžmana za primjenu i naplatu antidampinških i kompenzacijskih pristojbi. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

- (25) Kako bi se popis o kojem se navode poremećaji u vezi sa sirovinama ažurirao dodavanjem daljnjih poremećaja u vezi sa sirovinama ako se u bazi podataka „Inventar izvoznih ograničenja u vezi s industrijskim sirovinama” OECD-a ili bilo kojoj OECD-ovoj bazi podataka kojom se zamjenjuje ta baza podataka utvrdi još poremećaja u vezi sa sirovinama povrhu onih koji su uvršteni na popis, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s izmjenom popisa poremećaja u vezi sa sirovinama iz članka 7. stavka 2.a Uredbe (EU) 2016/1036. Osim toga, kako bi se na prikladan način pristupilo rješavanju bitnog povećanja uvoza ako se to povećanje dogodi tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s produljenjem ili skraćivanjem trajanja razdoblja prethodnog objavljivanja. Razdoblje prethodnog objavljivanja trebalo bi skratiti ako dođe do bitnog povećanja uvoza, a Komisija to nije u stanju riješiti. Međutim, ako nije došlo do bitnog povećanja uvoza ili ako je Komisija u stanju riješiti to pitanje, trebalo bi produljiti razdoblje prethodnog objavljivanja kako bi se subjektima Unije osigurala predvidivost. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽²⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

- (26) Uredbe (EU) 2016/1036 i (EU) 2016/1037 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) 2016/1036 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 4. stavku 1. uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe ove Uredbe, pojam ‚industrija Unije’ tumači se tako da se odnosi na proizvođače Unije u cjelini istovjetnih proizvoda ili na one od njih čija skupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje u Uniji tih proizvoda, osim:”

2. Članak 5. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. nakon prvog podstavka umeće se podstavak kako slijedi:

„Pritužbe također mogu zajednički podnijeti industrija Unije, ili sve fizičke ili pravne osobe ili sva udruženja koja nemaju pravnu osobnost, a koji djeluju u njezino ime, te sindikati ili ih sindikati mogu poduprijeti. Time se ne utječe na mogućnost industrije Unije da povuče pritužbu.”;

- (b) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Komisija olakšava pristup instrumentu trgovinske zaštite za različite i rascjepkane industrijske sektore koji se uvelike sastoje od malih i srednjih poduzeća (MSP-ova) s pomoću posebne Službe za pomoć MSP-ovima, primjerice podizanjem razine svijesti, pružanjem općih informacija i objašnjenja o postupcima i o tome kako podnijeti pritužbu, objavljivanjem standardnih upitnika na svim službenim jezicima Unije te odgovaranjem na opće upite koji se ne odnose na posebne slučajeve.

Služba za pomoć MSP-ovima stavlja na raspolaganje standardne obrasce za statističke podatke koje treba podnijeti za odgovarajuće svrhe i upitnike.”

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13).

⁽²⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

3. Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 7. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„7. Proizvođači Unije, sindikati, uvoznici i izvoznici te udruženja koja ih predstavljaju, udruge korisnika i potrošača koje su se objavile u skladu s člankom 5. stavkom 10., kao i predstavnici zemlje izvoznice mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je bilo koja stranka stavila na raspolaganje u okviru ispitnog postupka, različite od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljive prirode u smislu članka 19. te se koriste u ispitnom postupku.”;

(b) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Kad god je to moguće, za postupke pokrenute na temelju članka 5. stavka 9., ispitni postupak zaključuje se u roku od jedne godine. U svakom slučaju, takvi se ispitni postupci u svim slučajevima zaključuju u roku od 14 mjeseci od pokretanja postupka u skladu s nalazima na temelju članka 8. za preuzimanje obveza ili s nalazima na temelju članka 9. za konačnu mjeru. Kad god je moguće, a osobito kada se radi o različitim i rascjepkanim sektorima koje u velikoj mjeri čine MSP-ovi, razdoblja ispitnog postupka poklapaju se s financijskom godinom.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„10. Od proizvođača Unije istovjetnih proizvoda traži se da surađuju s Komisijom u ispitnim postupcima pokrenutima na temelju članka 5. stavka 6.

11. Komisija imenuje službenika za saslušanje čije su ovlasti i odgovornosti utvrđene u mandatu koji je donijela Komisija i koji štiti učinkovito ostvarivanje postupovnih prava zainteresiranih stranaka.”

4. Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Privremene se pristojbe mogu uvesti ako je:

(a) pokrenut postupak u skladu s člankom 5.;

(b) o tome dana obavijest, a zainteresiranim je strankama pružena odgovarajuća mogućnost dostave podataka i komentara u skladu s člankom 5. stavkom 10.;

(c) prethodno pozitivno utvrđen dumping kojim je nanesena šteta za industriju Unije; te

(d) radi zaštite interesa Unije potrebno djelovanje kako bi se spriječila takva šteta.

Privremene se pristojbe uvode najranije 60 dana i uobičajeno najkasnije sedam mjeseci od pokretanja postupka, ali u svakom slučaju najkasnije osam mjeseci od pokretanja postupka.

Privremene se pristojbe ne uvode se unutar tri tjedna od slanja informacija zainteresiranim strankama u skladu s člankom 19.a (razdoblje prethodnog objavljivanja). Davanjem takvih informacija ne dovodi se u pitanje bilo koju naknadnu povezanu odluku koju Komisija može donijeti.

Do 9. lipnja 2020. Komisija preispituje je li došlo do bitnog povećanja uvoza u razdoblju prethodnog objavljivanja te, ako je do takvog povećanja došlo, je li njime prouzročena dodatna šteta industriji Unije, unatoč mjerama koje je Komisija možda donijela na osnovi članka 14. stavka 5.a i članka 9. stavka 4. U tome će se osobito oslanjati na podatke prikupljene na osnovi članka 14. stavka 6. i sve relevantne informacije koje joj stoje na raspolaganju. Komisija donosi delegirani akt u skladu s člankom 23.a u vezi s izmjenom trajanja razdoblja prethodnog objavljivanja na dva tjedna u slučaju bitnog povećanja uvoza kojim je prouzročena dodatna šteta, odnosno na četiri tjedna ako to nije slučaj.

Komisija na svojim internetskim stranicama javno obznanjuje svoju namjeru da uvede privremene pristojbe, uključujući i informaciju o mogućim stopama pristojbi, istodobno kada zainteresiranim strankama pruža informacije u skladu s člankom 19.a.”;

(b) umeću se sljedeći stavci:

„2.a Pri ispitivanju bi li pristojba niža od dampinške marže bila dostatna da se ukloni šteta, Komisija vodi računa o tome postoje li poremećaji u vezi sa sirovinama u odnosu na dotični proizvod.

Za potrebe ovog stavka, poremećaji u vezi sa sirovinama sastoje se od sljedećih mjera: sustavi dvostrukih cijena, izvozni porezi, dodatni izvozni porez, izvozna kvota, zabrana izvoza, porez na robu namijenjenu izvozu, zahtjevi za izdavanjem dozvola, najniža izvozna cijena, smanjenje ili ukidanje povrata poreza na dodanu vrijednost (PDV), ograničenje u pogledu mjesta carinjenja za izvoznike, popis kvalificiranih izvoznika, obveza u vezi s domaćim tržištem, vezana rudarska prava ako je cijena te sirovine znatno niža u odnosu na cijene na reprezentativnim međunarodnim tržištima.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 23.a radi izmjene ove Uredbe dodavanjem novih poremećaja u vezi sa sirovinama na popis iz drugog podstavka ovog stavka ako se u bazi podataka ‚Inventar izvoznih ograničenja u vezi s industrijskim sirovinama‘ OECD-a ili u bilo kojoj OECD ovoj bazi podataka kojom se zamjenjuje ta baza podataka utvrde druge vrste mjera.

Ispitnim postupkom obuhvaćaju se svi poremećaji u vezi sa sirovinama utvrđeni u drugom podstavku ovog stavka, a za čije postojanje Komisija ima dostatno dokaza na temelju članka 5.

Za potrebe ove Uredbe, pojedinačna sirovina, bilo neprerađena ili prerađena, uključujući energiju u pogledu koje je utvrđen poremećaj, mora činiti najmanje 17 % troška proizvodnje dotičnog proizvoda. Za potrebe ovog izračuna upotrebljava se neporemećena cijena sirovine kako je ustanovljena na reprezentativnim međunarodnim tržištima.

2.b Ako Komisija na osnovi svih podnesenih podataka može jasno zaključiti da je u interesu Unije odrediti količinu privremenih pristojbi u skladu sa stavkom 2.a ovog članka, ne primjenjuje se stavak 2. ovog članka. Komisija aktivno traži podatke od zainteresiranih stranki kako bi mogla odrediti primjenjuje li se stavak 2. ili 2.a ovog članka. U tom pogledu, Komisija ispituje sve relevantne podatke, poput neiskorištenih kapaciteta zemlje izvoznice, konkurencije u vezi sa sirovinama i učinka na lance opskrbe Unijinih trgovačkih društava. U nedostatku suradnje, Komisija može zaključiti da je primjena stavka 2.a ovog članka u skladu s interesima Unije. Posebna pozornost posvećuje se tom pitanju pri provođenju ispitivanja interesa Unije u skladu s člankom 21.

2.c Kada se marža štete izračunava na temelju ciljne cijene, korištena ciljna dobit utvrđuje se uzimajući u obzir čimbenike kao što su razina profitabilnosti prije povećanja uvoza iz zemlje protiv koje je pokrenut ispitni postupak, razina profitabilnosti potrebna kako bi se pokrili svi troškovi i ulaganja, istraživanja i razvoj i inovacije te razina profitabilnosti koju treba očekivati u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja. Takva profitna marža ne smije biti niža od 6 %.

2.d Pri utvrđivanju ciljne cijene propisno se uzima u obzir stvaran trošak proizvodnje industrije Unije, koji proizlazi iz multilateralnih sporazuma o zaštiti okoliša kojih je Unija stranka i njihovih protokola ili iz konvencija Međunarodne organizacije rada (ILO) popisanih u Prilogu I.a ovoj Uredbi. Osim toga, vodi se računa o budućim troškovima koji nisu obuhvaćeni stavkom 2.c ovog članka i koji proizlaze iz tih sporazuma i konvencija, a koje će industrija Unije snositi tijekom razdoblja primjene mjere na temelju članka 11. stavka 2.”

5. Članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako je prethodno pozitivno utvrđen damping i šteta, Komisija može u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. prihvatiti zadovoljavajuće dobrovoljne ponude za preuzimanje obveze koje podnese neki izvoznik u pogledu revizije svojih cijena ili prestanka izvoza po dampinškim cijenama, ako se time uklanjaju štetni učinci dampinga.

U tom slučaju, i sve dok je preuzeta obveza na snazi, privremene pristojbe koje je Komisija uvela u skladu s člankom 7. stavkom 1., odnosno konačne pristojbe uvedene u skladu s člankom 9. stavkom 4., ovisno o slučaju, ne primjenjuju se na relevantan uvoz dotičnog proizvoda koji su proizvela trgovačka društva iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza, kako je naknadno izmijenjena.

Povećanje cijene prema takvoj preuzetoj obvezi nije veće nego što je potrebno za uklanjanje dampinške marže i manje je od dampinške marže ako bi takvo povećanje cijene bilo dostatno da se ukloni šteta za industriju Unije.

Pri ispitivanju bi li povećanja cijena na temelju takvih preuzetih obveza, koja su niža od dampinške marže, bila dostatna za uklanjanje štete, članak 7. stavci 2.a, 2.b, 2.c i 2.d primjenjuju se na odgovarajući način.”;

(b) u stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Osim u iznimnim okolnostima, preuzimanja obveza mogu se ponuditi najkasnije pet dana prije završetka razdoblja tijekom kojeg se mogu podnijeti prigovori na temelju članka 20. stavka 5. kako bi se drugim strankama osigurala prilika za iznošenje primjedaba.”;

(c) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Ponudeno preuzimanje obveza ne mora se prihvatiti ako se prihvaćanje smatra nepraktičnim, kao na primjer ako je broj stvarnih ili potencijalnih izvoznika prevelik, ili iz drugih razloga, među ostalim razloga opće politike kojima se osobito obuhvaćaju načela i obveze utvrđene u multilateralnim sporazumima o zaštiti okoliša kojih je Unija stranka i njihovim protokolima te konvencijama Međunarodne organizacije rada (ILO) popisanim u Prilogu I.a ovoj Uredbi. Dotičnom izvozniku mogu se obrazložiti razlozi zbog kojih se predlaže odbijanje ponude za preuzimanje obveze, te mu se može dati prilika da o tome iznese svoje primjedbe. Razlozi odbijanja navode se u konačnoj odluci.

4. Stranke koje nude preuzimanje obveze trebaju dostaviti verziju takve preuzete obveze koja nije povjerljive prirode i koja je potpuno usklađena s člankom 19. kako bi se mogla staviti na raspolaganje zainteresiranim strankama u ispitnom postupku, Europskom parlamentu i Vijeću.

Nadalje, prije prihvaćanja takvih ponuda industrija Unije ima priliku iznijeti primjedbe u pogledu glavnih značajki preuzimanja obveze.”

6. U članku 9. stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Za postupke pokrenute na temelju članka 5. stavka 9. uobičajeno se šteta smatra zanemarivom ako je tržišni udio dotičnog uvoza manji od udjela utvrđenih u članku 5. stavku 7. Za isti postupak smijeta dolazi do prekida ako se utvrdi da je dampinška marža niža od 2 %, izražena kao postotak izvozne cijene.

4. Ako se činjenicama, kako su konačno utvrđene, pokaže postojanje dampainga i njime prouzročene štete, te ako je potrebno djelovati u skladu s člankom 21. kako bi se zaštitili interesi Unije, Komisija, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3., uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. Ako su na snazi privremene pristojbe, Komisija pokreće taj postupak najkasnije jedan mjesec prije isteka takvih pristojbi.

Iznos antidampinške pristojbe ne prelazi utvrđenu dampinšku maržu, ali bi trebao biti manji od marže ako bi takva niža pristojba bila prikladna za uklanjanje štete za industriju Unije. Članak 7. stavci 2.a, 2.b, 2.c i 2.d primjenjuju se na odgovarajući način.

Ako Komisija nije evidentirala uvoz, ali na osnovi analize svih relevantnih podataka koji su joj na raspolaganju pri donošenju konačnih mjera zaključi da u razdoblju prethodnog objavljivanja dolazi do daljnjeg bitnog povećanja uvoza podložnog ispitnom postupku, Komisija uvažava dodatnu štetu proizašlu iz takvog povećanja u utvrđivanju marže štete za razdoblje koje nije dulje od onoga koje je navedeno u članku 11. stavku 2.”

7. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Revizija zbog isteka mjere pokreće se ako zahtjev sadrži dostatne dokaze da bi istekom mjera vjerojatno došlo do nastavka ili ponavljanja dampainga i štete. Takva se vjerojatnost može naznačiti, primjerice, dokazima o nastavku dampainga i štete ili dokazima da je uklanjanje štete djelomice ili jedino posljedica postojanja mjera ili dokazima da su okolnosti izvoznika ili uvjeti na tržištu takvi da bi se njima ukazalo na vjerojatnost daljnjeg štetnog dampainga ili dokazima da se poremećaji u vezi sa sirovinama nastavljaju.”;

(b) u stavku 5. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako nakon ispitnog postupka na temelju stavka 2. mjera istekne, sve pristojbe naplaćene od datuma pokretanja takvog ispitnog postupka za robu koja je ocarinjena vraćaju se, pod uvjetom da su to nacionalna carinska tijela zatražila te odobrila u skladu s primjenjivim carinskim zakonodavstvom Unije u vezi s povratom i otpustom pristojbe. Dotičnim nacionalnim carinskim tijelima ne obračunavaju se kamate za takav povrat.”

8. Članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ispitni postupci pokreću se prema ovom članku na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice ili bilo koje zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavku 1. ovog članka. Postupci se pokreću uredbom Komisije koja također sadrži uputu carinskim tijelima da uvoz podvrgnu evidentiranju u skladu s člankom 14. stavkom 5. ili da traže jamstva. Nakon što zainteresirana strana ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje ispitnog postupka, a Komisija dovrši svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija sama utvrdi da postoji potreba za pokretanjem ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.”;

(b) u stavku 4. prvi, drugi, treći i četvrti podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„4. Uvoz ne podliježe evidentiranju prema članku 14. stavku 5. ili mjerama, ako njime trguju trgovačka društva koja se koriste izuzećima.

Zahtjevi za izuzeća, valjano potkrijepljeni dokazima, dostavljaju se u rokovima utvrđenima u uredbi Komisije na temelju koje se pokreće ispitni postupak.

Ako se praksa, postupak ili djelatnost za izbjegavanje mjera odvijaju izvan Unije, mogu se odobriti izuzeća proizvođačima dotičnog proizvoda za koje se utvrdi da ne sudjeluju u izbjegavanju mjera, kako je definirano u stavcima 1. i 2. ovog članka.

Ako se praksa, postupak ili djelatnost za izbjegavanje mjera odvijaju unutar Unije, mogu se odobriti izuzeća uvoznici koji mogu dokazati da ne sudjeluju u praksama izbjegavanja mjera, kako je definirano u stavcima 1. i 2. ovog članka.”

9. Članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Posebne odredbe, osobito u pogledu zajedničke definicije pojma podrijetla, kako su sadržane u Uredbi (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*) te u pogledu primjene i naplate antidampinške pristojbe u epikontinentalnom pojasu države članice ili u isključivom gospodarskom pojasu koji je na temelju Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora (UNCLOS) proglasila država članica, mogu se donijeti na temelju ove Uredbe.

(*) Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Po pokretanju ispitnog postupka i nakon što pravodobno obavijesti države članice, Komisija može naložiti carinskim tijelima da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja uvoza tako da se na taj uvoz mjere mogu naknadno primijeniti od datuma takve evidencije. Uvozi se podvrgavaju evidentiranju na zahtjev industrije Unije koji sadrži dostatne dokaze za opravdanje takve mjere. Na uvoze se može primjenjivati obveza evidentiranja i na inicijativu Komisije. Evidentiranje se uvodi uredbom Komisije. U toj se uredbi navodi svrha mjere i prema potrebi procijenjeni iznos mogućih budućih obveza. Evidentiranje se primjenjuje na uvoze u razdoblju od najviše devet mjeseci.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„5.a Osim ako ima dovoljno dokaza u smislu članka 5. da zahtjevi iz članka 10. stavka 4. točke (c) ili (d) nisu ispunjeni, Komisija evidentira uvoze na temelju stavka 5. ovog članka tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja u skladu s člankom 19.a., Pri donošenju odluke o evidentiranju Komisija osobito analizira podatke prikupljene na osnovi izrade Integrirane tarife Europske unije (TARIC) za proizvod nad kojim se provodi ispitni postupak u skladu s stavkom 6. ovog članka.”;

(d) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Države članice izvješćuju Komisiju svaki mjesec o uvoznj trgovini proizvodima na koje se primjenjuju ispitni postupak i mjere, kao i o iznosu pristojba naplaćenih na temelju ove Uredbe. Pri pokretanju ispitnog postupka na temelju članka 5. Komisija izrađuje oznake TARIC koje odgovaraju proizvodu nad kojim se provodi ispitni postupak. Po pokretanju ispitnog postupka države članice koriste se tim oznakama TARIC radi izvješćivanja o uvozu proizvoda nad kojim se provodi ispitni postupak. Nakon primitka posebnog obrazloženog zahtjeva zainteresirane stranke, Komisija može odlučiti zainteresiranim strankama dostaviti sažetke, koji nisu povjerljive prirode, podataka o ukupnom obujmu i vrijednosti uvoza dotičnih proizvoda.”;

(e) dodaje se sljedeći stavak:

„8. Kada god Komisija namjerava donijeti dokument s općim smjernicama za moguće zainteresirane stranke o primjeni ove Uredbe, obavlja se javno savjetovanje u skladu s člankom 11. stavkom 3. UEU-a. Europski parlament i Vijeće također mogu izraziti svoje mišljenje.”

10. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 14.a

Epikontinentalni pojas ili isključivi gospodarski pojas

1. Antidampinška pristojba može se uvesti i na sve proizvode koji su po dampinškim cijenama i u znatnim količinama uneseni na umjetan otok, nepokretnu ili plutajuću konstrukciju ili sve druge strukture u epikontinentalnom pojasu države članice ili u isključivom gospodarskom pojasu koji je na temelju UNCLOS-a proglasila država članica, ako bi to prouzročilo štetu industriji Unije. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju uvjeti nastanka takvih pristojbi kao i postupci u vezi s obavijesti i prijavom takvih proizvoda te plaćanjem takvih pristojbi, među ostalim naplata, povrat i otpust (carinski instrument). Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3.

2. Komisija uvodi pristojbe iz stavka 1. tek od dana kada je carinski instrument iz stavka 1. spreman za upotrebu. Komisija obavješćuje sve gospodarske subjekte da je carinski instrument spreman za upotrebu zasebnim objavljivanjem u *Službenom listu Europske unije*.”

11. U članku 17. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. U slučajevima kad se radi o velikom broju proizvođača Unije, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija, ispitni postupak može se ograničiti na razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija upotrebom statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka dostupnih u vrijeme odabira ili na najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.

2. Konačan odabir stranki, vrsti proizvoda ili transakcija na temelju ovih odredbi o uzorcima obavlja Komisija. Međutim, kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka prednost se daje odabiru uzorka u savjetovanju s dotičnim strankama i uz njihov pristanak, pod uvjetom da se takve stranke objave i da u roku od jednog tjedna od pokretanja ispitnog postupka stave na raspolaganje dovoljno podataka.”

12. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 19.a

Informacije u privremenoj fazi

1. Proizvođači Unije, uvoznici i izvoznici i udruženja koja ih predstavljaju te predstavnici zemlje izvoznice mogu zatražiti informacije o planiranom uvođenju privremenih pristojbi. Zahtjevi za takve informacije predaju se u pisanom obliku unutar roka propisanog u obavijesti o pokretanju postupka. Takve informacije dostavljaju se tim strankama tri tjedna prije uvođenja privremenih pristojbi. Takve informacije uključuju sažetak predloženih pristojbi isključivo u informativne svrhe i pojednosti o izračunu dampinške marže i marže dostatne za uklanjanje štete nanese industriji Unije, pri čemu se propisno vodi računa o potrebi poštovanja obveza u pogledu povjerljivosti sadržanih u članku 19. Stranke imaju rok od tri radna dana od dana dostave takvih informacija u kojem mogu dostaviti primjedbe na točnost izračuna.

2. U slučajevima kada se ne namjeravaju uvesti privremene pristojbe već nastaviti ispitni postupak, zainteresirane stranke se o neuvođenju pristojbi obavještavaju tri tjedna prije isteka roka navedenog u članku 7. stavku 1. za uvođenje privremenih pristojbi.”

13. Članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kako bi se uspostavila zdrava osnova na temelju koje Komisija može uzeti u obzir sva mišljenja i sve podatke pri donošenju odluke o tome je li uvođenje mjera u interesu Unije ili nije, proizvođači Unije, sindikati, uvoznici i udruženja koja ih predstavljaju, reprezentativni korisnici i reprezentativne organizacije potrošača mogu se prijaviti te Komisiji dostaviti podatke u rokovima navedenima u obavijesti o pokretanju antidampinškog postupka. Takvi podaci, ili njihovi odgovarajući sažeci, stavljaju se na raspolaganje drugim strankama navedenima u ovom članku, a one imaju pravo odgovoriti na takve podatke.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu dati primjedbe na primjenu svih privremenih pristojbi. Takve se primjedbe primaju u roku od 15 dana od dana primjene tih mjera ako ih treba uzeti u obzir i ako su one, ili njihovi odgovarajući sažetci, stavljeni na raspolaganje drugim strankama koje imaju pravo odgovoriti na te primjedbe.”

14. Članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija, poštujući zaštitu povjerljivih informacija u smislu članka 19., Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja godišnje izvješće o primjeni i provedbi ove Uredbe.

U tom su izvješću uključene informacije o primjeni privremenih i konačnih mjera, prekidu ispitnih postupaka bez donošenja mjera, preuzimanju obveza, ponavljanju ispitnih postupaka, revizijama, znatnim poremećajima i posjetima radi provjere te aktivnostima raznih tijela odgovornih za praćenje provedbe ove Uredbe i ispunjavanje obveza koje iz nje proizlaze. Tim su izvješćem ujedno obuhvaćeni upotreba u trećim zemljama instrumenata trgovinske zaštite usmjerenih na Uniju te žalbe na uvedene mjere. U njemu su uključene aktivnosti službenika za saslušanje Glavne uprave za trgovinu Komisije i Službe za pomoć MSP-ovima u vezi s primjenom ove Uredbe.

U izvješću se navodi i na koji način se u ispitnim postupcima razmatraju i uzimaju u obzir socijalne i okolišne norme. Tim normama obuhvaćene su norme koje su sadržane u multilateralnim sporazumima o zaštiti okoliša kojih je Unija stranka i konvencijama Međunarodne organizacije rada (ILO) iz popisa u Prilogu I.a ovoj Uredbi, kao i istovrijedno nacionalno zakonodavstvo zemlje izvoznice.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Do 9. lipnja 2023. i svakih pet godina nakon toga, Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o preispitivanju primjene članka 7. stavka 2.a, članka 8. stavka 1. i članka 9. stavka 4. uključujući evaluaciju te primjene. Takvo preispitivanje po potrebi može biti popraćena zakonodavnim prijedlogom.”

15. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 23.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 1. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od dvije godine počevši od 8. lipnja 2018. i može se izvršiti samo jednom.

Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 2.a dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 8. lipnja 2018. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. stavaka 1. i 2.a Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*).

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akti donesen na temelju članka 7. stavaka 1. i 2.a stupa na snagu samo ako Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”

Članak 2.

Uredba (EU) 2016/1037 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 9. stavku 1. uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe ove Uredbe, pojam ‚industrija Unije‘ tumači se tako da se odnosi na proizvođače Unije u cjelini istovjetnih proizvoda ili na one od njih čija skupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje u Uniji tih proizvoda, osim:”

2. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. nakon prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak kako slijedi:

„Pritužbe također mogu zajednički podnijeti industrija Unije, ili sve fizičke ili pravne osobe ili sva udruženja koja nemaju pravnu osobnost, a koji djeluju u njezino ime, te sindikati ili je sindikati mogu poduprijeti. Time se ne utječe na mogućnost industrije Unije da povuče pritužbu.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Komisija olakšava pristup instrumentu trgovinske zaštite za različite i rascjepkane industrijske sektore koji se uvelike sastoje od malih i srednjih poduzeća (MSP-ova) s pomoću posebne Službe za pomoć MSP-ovima, primjerice podizanjem razine svijesti, pružanjem općih informacija i objašnjenja o postupcima i o tome kako podnijeti pritužbu, objavljivanjem standardnih upitnika na svim službenim jezicima Unije te odgoaranjem na opće upite koji se ne odnose na posebne slučajeve.

Služba za pomoć MSP-ovima stavlja na raspolaganje standardne obrasce za statističke podatke koje treba podnijeti za odgovarajuće svrhe i upitnike.”

3. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 7. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„7. Proizvođači Unije, vlada zemlje podrijetla i/ili izvoza, sindikati, uvoznici i izvoznici te udruženja koja ih predstavljaju, udruge korisnika i potrošača koje su se javile u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je bilo koja stranka stavila na raspolaganje Komisiji u okviru ispitnog postupka, različitim od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljive prirode u smislu članka 29. te se koriste u ispitnom postupku.”;

(b) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Kad god je to moguće, za postupke pokrenute na temelju članka 10. stavka 11., ispitni postupak zaključuje se u roku od jedne godine. U svakom slučaju, takvi se ispitni postupci u svim slučajevima zaključuju u roku od 13 mjeseci od njihovog pokretanja u skladu s nalazima na temelju članka 13. za preuzimanje obveza ili s nalazima na temelju članka 15. za konačnu mjeru. Kad god je moguće, a osobito kada se radi o različitim i rascjepkanim sektorima koje u velikoj mjeri čine MSP-ovi, razdoblja ispitnog postupka poklapaju se s financijskom godinom.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„11. Od proizvođača Unije istovjetnih proizvoda traži se da surađuju s Komisijom u ispitnim postupcima pokrenutima na temelju članka 10. stavka 8.

12. Komisija imenuje službenika za saslušanje čije su ovlasti i odgovornosti utvrđene u mandatu koji je donijela Komisija i koji jamči da zainteresirane stranke doista imaju proceduralna prava.”

4. Članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Privremene se pristojbe mogu uvesti ako je:

(a) pokrenut postupak u skladu s člankom 10.;

(b) o tome dana obavijest, a zainteresiranim je strankama pružena odgovarajuća mogućnost dostave podataka i komentara u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom;

(c) prethodno pozitivno utvrđeno da uvezeni proizvod koristi subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere te je nanesena šteta za industriju Unije; te

(d) radi zaštite interesa Unije potrebno djelovanje kako bi se spriječila takva šteta.

Privremene se pristojbe uvode najranije 60 dana od pokretanja postupka, a najkasnije devet mjeseci od pokretanja postupka.

Iznos privremene kompenzacijske pristojbe odgovara privremeno utvrđenom ukupnom iznosu subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

Ako Komisija na osnovi svih podnesenih podataka može privremeno jasno zaključiti da nije u interesu Unije uvesti privremenu pristojbu u tom iznosu, privremena kompenzacijska pristojba odgovara iznosu dostatnom za uklanjanje štete nanesene industriji Unije, ako je taj iznos niži od ukupnog iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

Privremene se pristojbe ne uvode unutar tri tjedna od slanja informacija zainteresiranim strankama u skladu s člankom 29.a (razdoblje prethodnog objavljivanja). Davanjem takvih informacija ne dovodi se u pitanje bilo koju naknadnu povezanu odluku koju Komisija može donijeti.

Do 9. lipnja 2020. Komisija preispituje je li došlo do bitnog povećanja uvoza u razdoblju prethodnog objavljivanja te, ako je do takvog povećanja došlo, je li njime prouzročena dodatna šteta industriji Unije, unatoč mjerama koje je Komisija možda donijela na osnovi članka 24. stavka 5.a i članka 15. stavka 1. U tome će se osobito oslanjati na podatke prikupljene na osnovi članka 24. stavka 6. i sve relevantne informacije koje joj stoje na raspolaganju. Komisija donosi delegirani akt u skladu s člankom 32.b radi izmjene trajanja razdoblja prethodnog objavljivanja na dva tjedna u slučaju bitnog povećanja uvoza kojim je prouzročena dodatna šteta, odnosno na četiri tjedna ako to nije slučaj.

Komisija na svojim internetskim stranicama javno obznanjuje svoju namjeru da uvede privremene pristojbe, uključujući i informaciju o mogućim stopama pristojbi, dok istodobno zainteresiranim strankama pruža informacije u skladu s člankom 29.a.”;

(b) umeću se sljedeći stavci:

„1.a Kada se marža štete izračunava na temelju ciljne cijene, korištena ciljna dobit utvrđuje se uzimajući u obzir čimbenike kao što su razina profitabilnosti prije povećanja uvoza iz zemlje protiv koje je pokrenut ispitni postupak, razina profitabilnosti potrebna kako bi se pokrili svi troškovi i ulaganja, istraživanja i razvoj i inovacije te razina profitabilnosti koju treba očekivati u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja. Takva marža ne smije biti niža od 6 %.

1.b Pri utvrđivanju ciljne cijene propisno se uzima u obzir stvaran trošak proizvodnje industrije Unije koji proizlazi iz multilateralnih sporazuma o zaštiti okoliša kojih je Unija stranka i njihovih protokola ili iz konvencija Međunarodne organizacije rada (ILO) iz popisa u Prilogu I.a ovoj Uredbi. Osim toga, vodi se računa o budućim troškovima koji nisu obuhvaćeni stavkom 1.a ove Uredbe i koji proizlaze iz tih sporazuma i konvencija, a koje će industrija Unije snositi tijekom razdoblja primjene mjere na temelju članka 18. stavka 1.”

5. Članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako se privremeno pozitivno utvrdi postojanje subvencioniranja i štete, Komisija može u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. prihvatiti zadovoljavajuće dobrovoljne ponude za preuzimanje obveza prema kojima:

(a) je zemlja podrijetla i/ili izvoza suglasna ukloniti ili ograničiti subvenciju ili poduzeti druge mjere u vezi s njezinim učincima; ili

(b) bilo koji izvoznik preuzme obvezu za reviziju svojih cijena ili prestanak izvoza u dotično područje sve dok takav izvoz uživa pogodnosti od subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, ako se time uklanjaju štetni učinci subvencija.

U tom slučaju, i sve dok je preuzeta obveza na snazi, privremene pristojbe koje je Komisija uvela u skladu s člankom 12. stavkom 3., odnosno konačne pristojbe uvedene u skladu s člankom 15. stavkom 1., ovisno o slučaju, ne primjenjuju se na relevantan uvoz dotičnog proizvoda koji su proizvela trgovačka društva iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza, kako je naknadno izmijenjena.

Povećanja cijena na temelju takvih preuzetih obveza nisu viša nego što je potrebno za nadoknadu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

Ako Komisija na osnovi svih podnesenih podataka može privremeno jasno zaključiti da nije u interesu Unije odrediti povećanje cijene na temelju takvih preuzetih obveza u skladu sa stavkom 1. trećim podstavkom ovog članka, povećanje na temelju takvih preuzetih obveza niže je od iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ako bi to povećanje bilo dostatno za uklanjanje štete nanosene industriji Unije.”;

(b) u stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Osim u iznimnim okolnostima, preuzimanja obveza mogu se ponuditi najkasnije pet dana prije završetka razdoblja tijekom kojeg se mogu podnijeti prigovori na temelju članka 30. stavka 5. kako bi se drugim strankama osigurala prilika za iznošenje primjedaba.”;

(c) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Ponudeno preuzimanje obveza ne mora se prihvatiti ako se to prihvaćanje smatra nepraktičnim, kao na primjer ako je broj stvarnih ili potencijalnih izvoznika prevelik, ili iz drugih razloga, među ostalim razloga opće politike kojima se osobito obuhvaćaju načela i obveze utvrđene u multilateralnim sporazumima o zaštiti okoliša kojih je Unija stranka i njihovim protokolima te konvencijama Međunarodne organizacije rada (ILO) popisanima u Prilogu I.a ovoj Uredbi. Dotičnom izvozniku i/ili zemlji podrijetla i/ili izvoza mogu se obrazložiti razlozi zbog kojih se predlaže odbijanje ponude za preuzimanje obveze, te mu se može dati prilika da o tome iznese svoje primjedbe. Razlozi odbijanja navode se u konačnoj odluci.

4. Stranke koje nude preuzimanje obveze trebaju dostaviti verziju takve preuzete obveze koja nije povjerljive prirode i koja je potpuno usklađena s člankom 29. kako bi se mogla staviti na raspolaganje zainteresiranim strankama u ispitnom postupku, Europskom parlamentu i Vijeću.

Nadalje, prije prihvaćanja takvih ponuda industrija Unije ima priliku iznijeti primjedbe u pogledu glavnih značajki preuzimanja obveze.”

6. U članku 14. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere smatra se *de minimis* ako je takav iznos manji od 1 % *ad valorem*. Međutim, s obzirom na ispitne postupke u vezi s uvozom iz zemalja u razvoju, prag *de minimis* iznosi 2 % *ad valorem*.”

7. U članku 15. stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Iznos kompenzacijske pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

Ako Komisija na osnovi svih podnesenih podataka može jasno zaključiti da nije u interesu Unije odrediti iznos mjera u skladu sa stavkom 1. trećim podstavkom, iznos kompenzacijske pristojbe niži je ako bi takva manja pristojba bila dostatna za uklanjanje štete nanesene industriji Unije.

Ako Komisija nije evidentirala uvoz, ali na osnovi analize svih relevantnih podataka koji su joj na raspolaganju pri donošenju konačnih mjera zaključi da u razdoblju prethodnog objavljivanja dolazi do daljnjeg bitnog povećanja uvoza podložnog ispitnom postupku, Komisija uvažava dodatnu štetu proizašlu iz takvog povećanja u utvrđivanju marže štete za razdoblje koje nije dulje od onoga koje je navedeno u članku 18. stavku 1.”

8. U članku 18. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako nakon ispitnog postupka na temelju ovog članka mjera istekne, sve pristojbe naplaćene od datuma pokretanja takvog ispitnog postupka za robu koja je ocarinjena vraćaju se, pod uvjetom da su to nacionalna carinska tijela zatražila te odobrila u skladu s primjenjivim carinskim zakonodavstvom Unije u vezi s povratom i otpustom pristojbe. Dotičnim nacionalnim carinskim tijelima ne obračunavaju se kamate za takav povrat.”

9. Članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ispitni postupci pokreću se prema ovom članku na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice ili bilo koje zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavcima 1, 2 i 3 ovog članka. Postupci se pokreću uredbom Komisije koja također sadrži uputu carinskim tijelima da uvoz podvrgnu evidentiranju u skladu s člankom 24. stavkom 5. ili da traže jamstva. Nakon što zainteresirana stranka ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje ispitnog postupka, a Komisija završi svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija utvrdi da postoji potreba za pokretanjem ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.”;

(b) u stavku 6. drugi i treći podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Ako se praksa, postupak ili djelatnost za izbjegavanje mjera odvijaju izvan Unije, mogu se odobriti izuzeća proizvođačima dotičnog proizvoda za koje se utvrdi da ne sudjeluju u izbjegavanju mjera, kako je definirano u stavku 3.

Ako se praksa, postupak ili djelatnost za izbjegavanje mjera odvijaju unutar Unije, mogu se odobriti izuzeća uvoznici koji mogu dokazati da ne sudjeluju praksama izbjegavanje mjera, kako je definirano u stavku 3.”

10. Članak 24. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Posebne odredbe, osobito u pogledu zajedničke definicije pojma podrijetla, kako je sadržana u Uredbi (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*) te u pogledu primjene i naplate kompenzacijske pristojbe u epikontinentalnom pojasu države članice ili u isključivom gospodarskom pojasu koji je na temelju Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora (UNCLOS) proglasila država članica, mogu se donijeti na temelju ove Uredbe.

(*) Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Po pokretanju ispitnog postupka i nakon što pravodobno obavijesti države članice, Komisija može naložiti carinskim tijelima da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja uvoza tako da se na taj uvoz mjere mogu naknadno primijeniti od datuma takve evidencije. Uvozi se podvrgavaju evidentiranju na zahtjev industrije Unije koji sadrži dostatne dokaze za opravdanje takve mjere. Na uvoze se može primjenjivati obveza evidentiranja i na inicijativu Komisije. Evidentiranje se uvodi uredbom Komisije. U toj se uredbi navodi svrha mjere i prema potrebi procijenjeni iznos mogućih budućih obveza. Evidentiranje se primjenjuje na uvoze u razdoblju od najviše devet mjeseci.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„5.a Osim ako ima dovoljno dokaza u smislu članka 10. da zahtjevi iz članka 16. stavka 4. točke (c) ili (d) nisu ispunjeni, Komisija evidentira uvoze na temelju stavka 5. ovog članka tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja u skladu s člankom 29.a. Pri donošenju odluke o evidentiranju Komisija osobito analizira podatke prikupljene na osnovi izrade Integrirane tarife Europske unije (TARIC) za proizvod nad kojim se provodi ispitni postupak u skladu s stavkom 6. ovog članka.”;

(d) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Države članice izvješćuju Komisiju svaki mjesec o uvoznoj trgovini proizvodima na koje se primjenjuju ispitni postupak i mjere, kao i o iznosu pristojbi naplaćenih na temelju ove Uredbe. Pri pokretanju ispitnog postupka na temelju članka 10. Komisija izrađuje oznake TARIC koje odgovaraju proizvodu nad kojim se provodi ispitni postupak. Po pokretanju ispitnog postupka države članice koriste se tim oznakama TARIC radi izvješćivanja o uvozu proizvoda nad kojim se provodi ispitni postupak. Nakon primitka posebnog obrazloženog zahtjeva zainteresirane stranke, Komisija može odlučiti zainteresiranim strankama dostaviti sažetke podataka, koji nisu povjerljive prirode, o ukupnom obujmu i vrijednosti uvoza dotičnih proizvoda.”;

(e) dodaje se sljedeći stavak:

„8. Kada god Komisija namjerava donijeti dokument s općim smjernicama mogućim zainteresiranim strankama o primjeni ove Uredbe, obavlja se javno savjetovanje u skladu s člankom 11. stavkom 3. UEU-a. Europski parlament i Vijeće također mogu izraziti svoje mišljenje.”

11. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 24.a

Epikontinentalan pojas države članice ili isključivi gospodarski pojas

1. Kompenzacijska pristojba može se uvesti i protiv svih subvencioniranih proizvoda unesenih u znatnim količinama na umjetan otok, nepokretnu ili plutajuću konstrukciju ili sve druge strukture u epikontinentalnom pojasu države članice ili u isključivom gospodarskom pojasu koji je na temelju UNCLOS-a proglasila država članica, ako bi to prouzročilo štetu industriji Unije. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju uvjeti nastanka takvih pristojbi kao i postupci u vezi s obavijesti i prijavom takvih proizvoda te plaćanjem takvih pristojbi, među ostalim naplate, povrata i otpusta (carinski instrument). Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.

2. Komisija uvodi pristojbe iz stavka 1. tek od dana kada je carinski instrument iz stavka 1. spreman za upotrebu. Komisija obavješćuje sve gospodarske subjekte da je carinski instrument spreman za upotrebu zasebnim objavljivanjem u *Službenom listu Europske unije*.”

12. U članku 27. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. U slučajevima kad se radi o velikom broju proizvođača Unije, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija, ispitni postupak može se ograničiti na razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija upotrebom statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka dostupnih u vrijeme odabira ili na najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.

2. Konačan odabir stranki, vrsti proizvoda ili transakcija na temelju ovih odredaba o uzorcima obavlja Komisija. Međutim, kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka prednost se daje odabiru uzorka u savjetovanju s dotičnim strankama i uz njihov pristanak, pod uvjetom da se takve stranke jave i da u roku od jednog tjedna od pokretanja ispitnog postupka stave na raspolaganje dovoljno podataka.”

13. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 29.a

Informacije u privremenoj fazi

1. Proizvođači Unije, uvoznici i izvoznici i udruženja koja ih predstavljaju te zemlja podrijetla i/ili izvoza mogu zatražiti informacije o planiranom uvođenju privremenih pristojbi. Zahtjevi za takve informacije predaju se u pisanom obliku unutar roka propisanog u obavijesti o pokretanju postupka. Takve informacije dostavljaju se tim strankama tri tjedna prije uvođenja privremenih pristojbi. Takve informacije uključuju sažetak predloženih pristojbi isključivo u informativne svrhe i pojedinosti o izračunu iznosa subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere i marže dostatne za uklanjanje štete nanesene industriji Unije, pri čemu se propisno vodi računa o potrebi poštovanja obveza u pogledu povjerljivosti sadržanih u članku 29. Stranke imaju rok od tri radna dana od dana dostave takvih informacija u kojem mogu podnijeti primjedbe na točnost izračuna.

2. U slučajevima kada se ne namjeravaju uvesti privremene pristojbe već nastaviti ispitni postupak, zainteresirane stranke se o neuvođenju pristojbi obavještavaju tri tjedna prije isteka roka navedenog u članku 12. stavku 1. za uvođenje privremenih pristojbi.”

14. Članak 31. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kako bi se uspostavila zdrava osnova na temelju koje nadležna tijela mogu uzeti u obzir sva mišljenja i sve podatke pri donošenju odluke o tome je li uvođenje mjera u interesu Unije ili nije, proizvođači Unije, sindikati, uvoznici i udruženja koja ih predstavljaju, reprezentativni korisnici i reprezentativne organizacije potrošača mogu se prijaviti te Komisiji dostaviti podatke u rokovima navedenima u obavijesti o pokretanju postupka u pogledu kompenzacijskih pristojbi. Takvi podaci, ili njihovi odgovarajući sažeci, stavljaju se na raspolaganje drugim strankama navedenima u ovom članku, a one imaju pravo odgovoriti na takve podatke.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu iznijeti primjedbe na primjenu svih privremenih pristojbi. Takve se primjedbe primaju u roku od 15 dana od dana primjene takvih mjera ako ih treba uzeti u obzir i ako su one, ili njihovi odgovarajući sažeci, stavljeni na raspolaganje drugim strankama koje imaju pravo odgovoriti na takve primjedbe.”

15. umeću se sljedeći članci:

„Članak 32.a

Izvješće

1. Komisija, poštujući zaštitu povjerljivih informacija u smislu članka 29., Europskom parlamentu i Vijeću podnosi godišnje izvješće o primjeni i provedbi ove Uredbe.

U tom su izvješću uključene informacije o primjeni privremenih i konačnih mjera, prekidu ispitnih postupaka bez donošenja mjera, preuzimanju obveza, ponavljanju ispitnih postupaka, revizijama, znatnim poremećajima i posjetima radi provjere te aktivnostima raznih tijela odgovornih za praćenje provedbe ove Uredbe i ispunjavanje obveza koje iz nje proizlaze. Tim je izvješćem ujedno obuhvaćena upotreba u trećim zemljama instrumenata trgovinske zaštite usmjerenih na Uniju te žalbe na uvedene mjere. U njemu su uključene aktivnosti službenika za saslušanje Glavne uprave za trgovinu Komisije i Službe za pomoć MSP-ovima u vezi s primjenom ove Uredbe.

U izvješću se navodi i na koji način se u ispitnim postupcima razmatraju i uzimaju u obzir socijalne i okolišne norme. Tim normama obuhvaćene su norme koje su sadržane u multilateralnim sporazumima o okolišu kojih je Unija stranka i konvencijama Međunarodne organizacije rada (ILO) popisanima u Prilogu I.a ovoj Uredbi, kao i istovrijedno nacionalno zakonodavstvo zemlje izvoznice.

2. Do 9. lipnja 2023. i svakih pet godina nakon toga, Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o preispitivanju primjene članka 12. stavka 1. trećeg i četvrtog podstavka, članka 13. stavka 1. trećeg i četvrtog podstavka te članka 15. stavka 1. trećeg i četvrtog podstavka, uključujući evaluaciju te primjene. Takvo izvješće o preispitivanju po potrebi može biti popraćena zakonodavnim prijedlogom.

Članak 32.b

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 12. stavka 1. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od dvije godine počevši od 8. lipnja 2018. i može se izvršiti samo jednom.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 12. stavka 1. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*).
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 12. stavka 1. stupa na snagu samo ako Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”

Članak 3.

Prilog ovoj Uredbi dodaje se kao Prilog I.a uredbama (EU) 2016/1036 i (EU) 2016/1037.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Ova se Uredba primjenjuje na sve ispitne postupke za koje je obavijest o pokretanju postupka u skladu s člankom 5. stavkom 9. Uredbe (EU) 2016/1036 ili člankom 10. stavkom 11. Uredbe (EU) 2016/1037 objavljena u *Službenom listu Europske unije* nakon dana stupanja na snagu ove Uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

L. PAVLOVA

PRILOG

„PRILOG I.a

KONVENCIJE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA (ILO) IZ OVE UREDBE

1. Konvencija o prisilnom ili obveznom radu, br. 29 (1930.)
  2. Konvenciju o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje, br. 87 (1948.)
  3. Konvencija o primjeni načela o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje, br. 98 (1949.)
  4. Konvencija o jednakoj naknadi za radnike i radnice za rad iste vrijednosti, br. 100 (1951.)
  5. Konvencija o ukidanju prisilnog rada, br. 105 (1957.)
  6. Konvencija o diskriminaciji u pogledu zapošljavanja i zanimanja, br. 111 (1958.)
  7. Konvencija o najnižoj dobi za zapošljavanje, br. 138 (1973.)
  8. Konvencija o zabrani i trenutnim djelovanjima za ukidanje najgorih oblika dječjeg rada, br. 182 (1999.)”
-